No. 655. **DE TIJD.** 1849.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

DINGSDAG, 12 JUNIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Junij.

PROTESTANTISMUS EN SOCIALISMUS.

Wij hebben het reeds meermalen aangetoond, en de dingen die er plaats hebben bevestigen het dagelijks meer en meer; op den bodem van alle huidige kwestien ligt een godsdienstig stelsel. Tusschen den heer de Montalembert en Proudhon liggen veel trappen, maar in alle zult gij een godsdienstig stelsel tot grondslag vinden; en alle oplossingen zoowel als alle formulieren leiden onmisbaar of tot de katholijke leer, of tot de Protestantsche leer van onderzoek en rationalismus. Men versta ons wel, wij schrijven niet voor die vlottende massa, welke slechts leeft van materieele onverschilligheid of zedelooze ongodsdienstigheid. Daar heerscht natuurlijk van den kant der traagheid van den geest of van de bedorvenheid des harten, eene reactie in verhouding tot de sterkte van den hinderpaal. Wij spreken niet van de protestanten in hunne eigene individualiteit met hare onvermijdelijke varieteiten. Die gansche wreede worsteling, welke familiën, steden, sijnoden, zelfs de nationale bijeenkomsten der protestantsche leeraren verdeelt, als die volgens hunne eigene bekentenis slechts vergaderen om eenige laatste pogingen tot vereeniging te zien mislukken, en die onophoudelijk uit elkander loopen in tegenspraak, ontkenning en oorlog, dit alles laten wij geheel ter zijde.

Men behoeft slechts de protestantsch-godsdienstige beweging in Zwitserland en Frankrijk, in Engeland, Nederland en Pruissen, eenigzins oplettend gade te slaan, om getroffen te worden door deze erkende of ontveinsde, maar door alle oordeelkundige en godsdienstige mannen in het protestantismus gevoelde waarheid: de plaatselijke uiteenspatting en de algemeene ontbinding tasten tegenwoordig den gebroken tak van het protestantismus te scherp aan; de helling is onwederstaanbaar en aan het eindpunt heeft men — of de gezagsleer van het katholicismus — of van val tot val de uiterste grenzen van het rationalismus, welks godsdienstige en staatkundige ontkenningen als een snel vlietende stroom uit de orde der denkbeelden zijn overgegaan in de orde der feiten; uit het magtspunt der stellingen en meeningen in den bewegelijken kring der staatkunde en des socialismus.

En in dat opzigt is niets zoo veel beteekenend als die solidariteit, welke pas sedert gisteren is aangegaan te Geneve, tusschen het protestantismus der 16e eeuw, het Geneefsch protestantismus in het bijzonder en de demokratisch-sociale school. Het manifest der *Associatie van de demokratische en sociale propaganda*, dat alhier te *Génève* verschenen is, tracht te bewijzen dat deze *Associatie niets anders doet dan de overlevering voortzetten van de godsdienstige hervorming der 16e eeuw, welke het verstand in zijne waardigheid hersteld heeft door het vrije onderzoek, en dat Geneve zijn verleden zou verloochenen, indien het ten achter bleef in dit onmeteelijk werk van alle natien, die hetzelve omringen.* En het doel van dien arbeid is, *de afschaffing der eeuwenoude tirannyen.* Het socialismus stelt zich duidelijk als gevolg van het protestantismus en van het vrij onderzoek; en Geneve, *wil 't zijn verleden niet verloochenen*, moet socialist zijn!!!..

Die natie en dat standpunt waarvan het socialismus zich kategorisch meester maakt, 'twelk niets anders is dan het staatkundig rationalismus, werden reeds begrepen in 1841 door den heer Saintes, den protestantschen schrijver eener kritische geschiedenis van het Duitsch rationalismus. »Logisch, zegt hij, vermengen zich de beginselen van het rationalismus met die van het protestantismus, of zij vloeijen er althans uit voort, en de invoering der Hervorming moest onvermijdelijk het rationalismus voortbrengen.... Het is de vrucht, die besloten zat in den bloesemknop, waarmede de boom der hervorming moest prijken, en de onbehendigheid der hervormers, die niet tevreden met te zuiveren, alle denkbeeld van leerende kerk wegwierpen, kan beschouwd worden als de meest verwijderde, maar ook als de eerste oorzaak der invoering van het rationalismus.... Een ieder kent de wetenschappelijke en staatkundige pogingen van het Pruissisch supernaturalistisch protestantismus, van het protestantismus der in Engeland gevestigde kerk, van het protestantismus der officieele kerk in Frankrijk, tegen het rationalistisch, het vrije, en het separatistisch protestantismus... Ondertusschen heeft de onverbiddelijke *logica* hare vruchten gedragen; de eerste oorzaak heeft hare onvermijdelijke gevolgen voortgebragt."

In dien staat van zaken, dien ieder met den vinger kan aanwijzen, zoowel te Geneve als te Londen, te Berlijn als te Montauban; bij de beweging welke alle denkende protestanten met eene levendige bezorgdheid volgen, eene beweging, welke reeds aan zoo vele schrandere geesten aanleiding heeft gegeven om met voordeel de sociale en politieke wonden van ons tijdperk te peilen; — bezweren wij alle menschen die nog *gelooven*, die nog hechten aan God, godsdienst, Evangelie, maatschappij, eigendom, zedelijkheid en orde, moedig de wonde in hare gansche diepte te beschouwen. Nimmer heeft de wereld een plegtiger oogenblik beleefd. Naar welken kant zullen de doordenkende mannen, de ware behoudsmannen, de gouvernementen zelven zich wenden?

Wij beleven eene merkwaardige transformatie, welke zich binnen weinige jaren onder ons oog zal ontrollen. Voor de Katholijken, geen bezwaren, geen twijfelingen, geen angsten; misschien lijden, maar voorzien, vruchtbaar, voorbijgaand lijden; eenige onvermijdelijke afvallen. doch een onwrikbare rots; beloften van onsterfelijkheid, die nimmer hebben te leur gesteld; eene leer van eenvoudig, klaarblijkelijk, zeker, evangelisch, goddelijk gezag; voor hen niets nieuws of niets buitengewoons; de opvolging der dwalingen en beproevingen gaat steeds voort; en hoe meer het kwaad om hen heen tiert, hoe meer zij overtuigd worden van de noodzakelijkheid en van de wijsheid hunner beginselen."

(*Observateur de Génève.*)

Boodschap van den President der Fransche Republiek.

(*Slot*).

In het noorden van Duitschland, had de opstand de onafhankelijkheid in gevaar gebragt van een staat, die een der oudste en getrouwste bondgenooten van Frankrijk is. Denemarken had de bevolkingen van Holstein en Sleeswijk tegen zich zien opstaan, ofschoon zij desniettemin de souvereiniteit van den thans regerenden vorst erkenden. Het centraal bestuur van Duitschland meende de inlijving van Sleeswijk in den Duitschen Bond te moeten bevelen, vermits een groot gedeelte des volks van Duitschen stam was.

Deze maatregel is de aanleiding geworden tot een vinnigen strijd. Engeland heeft zijne bemiddeling aangeboden, die aangenomen is. Frankrijk, Rusland en Zweden hebben zich geneigd getoond om Denemarken te ondersteunen. De onderhandelingen sinds vele maanden geopend, hebben tot die conclusie geleid, dat Sleeswijk, onder de souvereiniteit des konings van Denemarken een afzonderlijke staat zou uitmaken. Maar nadat dit beginsel aangenomen was, heeft men zich niet kunnen verstaan over de gevolgen, die men daaruit moest trekken, en de vijandelijkheden zijn op nieuw begonnen. De pogingen der mogendheden, die ik heb opgenoemd, strekken op dit oogenblik tot het sluiten eener nieuwe wapenschorsing, als een voorloopige maatregel tot eene eindschikking.

Het overige van Duitschland wordt door ernstige woelingen verontrust. Pogingen door de Frankforter Vergadering ten gunste der Duitsche eenheid aangewend, hebben den tegenstand van onderscheidene verbonden staten opgewekt, en een conflict doen ontstaan, hetwelk, tot onze grenzen genaderd zijnde, onze waakzaamheid moet gaande maken. Het Oostenrijksche keizerrijk, in een hevigen strijd gewikkeld met Hongarije, heeft zich genagtigd geacht den bijstand van Rusland in te roepen. De tusschenkomst van die mogendheid, het oprukken van derzelver legers naar het Westen konden niet dan in de hoogste mate de bezorgdheid van het gouvernement wekken, dat dienaangaande reeds diplomatieke nota's heeft uitgewisseld.

Zoo hebben er overal in Europa botsingen plaats gehad, die wij getracht hebben te stillen, tevens onze vrijheid van handeling en ons eigen karakter bewarende.

In al deze kwestien zijn wij altijd in overeenstemming geweest met Engeland, hetwelk ons eene welwillendheid heeft betoond, waarvoor wij gevoelig moeten zijn.

Rusland heeft de republick erkend.

Het gouvernement heeft met Spanje en Belgie post-tractaten gesloten, die de gemeenschap tusschen die natien onderling vergemakkelijken.

In Amerika is de staat van Montevideo regelmatig gewijzigd, ten gevolge der inlichtingen van den admiraal, die in deze streken over onze zeemagt bevel voert. De Fransche bevolking is van den eenen oever van de Rio de la Plata naar den anderen uitgeweken. Deze verhuizing der Fransche bevolking moet noodzakelijk in aanmerking genomen worden.

Eindelijk, M. H.! hebben al onze onderhandelingen dan al niet het goede gevolg gehad, dat wij daarvan moesten verwachten, weest verzekerd, dat het eenig gevoel dat de regering der Republiek bezielt, het gevoel is van de eer en het belang van Frankrijk.

Ziedaar, M. H.! de zakelijke uiteenzetting van den tegenwoordigen toestand van de zaken der republick. Gij ziet dat onze bezorgdheid gewigtig, onze moeijelijkheid groot is, en dat ons thans zoo wel binnen- als buitenlands veel belangrijke vraagstukken op te lossen blijven. Sterk door uwen bijstand en door dien der natie, hoop ik mij echter te verheffen tot op de hoogte der mij opgelegde taak en een juist afgebakenden weg te volgen.

Die weg bestaat in het kloekmoedig nemen van het initiatief tot alle verbeteringen, tot alle hervormingen, die tot aller welzijn kunnen medewerken, en, van den anderen kant, om door de gestrengheid der noodzakelijk geworden wetten, de pogingen van wanorde en anarchie te bedwingen, die de algemeene ontevredenheid (*malaise*) doen voortduren. Wij zullen het volk niet in slaap wiegen met begoochelingen en utopiën, die de verbeelding slechts opwekken, en op niets uitloopen dan op teleurstelling en onheil. Overal waar ik een denkbeeld zal ontmoeten, vruchtbaar aan praktische resultaten, zal ik het laten onderzoeken, en zoo het in toepassing kan worden gebragt, zal ik u voorstellen zulks te doen.

De voornaamste taak vooral van eene republikeinsche regering is te verlichten en door de openbaarmaking der waarheid den bedriegelijken glans te doen verdwijnen, waarmede het persoonlijk belang der partijen haar de oogen zoekt te verblinden. Een ongelukkig feit vindt men weder op elke bladzijde der geschiedenis, namelijk dat de rampen eener maatschappij des te wezenlijker en in de oogen van verstandige lieden des te klaarblijkelijker zijn, naar mate eene verblinde minderheid zich overgeeft aan mystieke theorien.

Het was in het begin der XVIIe eeuw niet om de zegepraal der dwaze denkbeelden van eenige dweepers, die den Bijbel tot voorwendsel en verontschuldiging hunner zotternijen namen, dat het Engelsche volk veertig jaren lang strijd voerde, maar voor de suprematie zijner kerk. Even zoo was het na 1798 niet om de denkbeelden van Babouf of van eenigen anderen sectaris, dat de maatschappij werd omver geworpen, maar om de afschaffing der privilegiën, om de verdeeling van den eigendom, om de gelijkheid voor de wet, voor de toelating tot alle bedieningen.

Welnu! ook heden is het niet om de toepassing van niet te verwezenlijken theorien of van denkbeeldige voordeelen, dat de revolutie is tot stand gekomen; maar om eene regering te bezitten, die, als het resultaat van aller wil, met meer schranderheid acht zou slaan op de behoeften des volks, en die zonder vooringenomenheid voor eene dynastie, het lot des vaderlands zou kunnen leiden.

Het is dus onze pligt, een onderscheid te maken tusschen de valsche en de ware denkbeelden, die uit eene revolutie voortspruiten. Vervolgens, na het doen dezer afscheiding, moeten wij ons aan het hoofd stellen der ware denkbeelden en de andere kloekmoedig bestrijden. De waarheid zal onthuld worden door een beroep te doen op aller verstand, door niets te verwerpen, alvorens het grondig te hebben onderzocht, door alles aan te nemen, wat onderworpen zal geweest zijn aan het onderzoek van daartoe bevoegde menschen, en wat de proef der discussie zal hebben doorgestaan.

Volgens hetgeen ik zoo even heb uiteengezet, zullen twee soorten van wetsontwerpen aan uwe goedkeuring on-

derworpen worden; de eerste soort, om de maatschappij gerust te stellen en de buitensporigheden te bedwingen; de tweede, om overal wezenlijke verbeteringen daar te stellen. Onder de laatstgemelde zal ik de volgende opnoemen:

Eene wet op de instellingen tot hulpbetoon en voorzorg, ten einde aan de arbeidzame klasse eene toevlugt te verschaffen tegen de gevolgen van het staken der werkzaamheden, van ligchaamsgebreken en ouderdom.

Eene wet over de hervorming van het hypothecairstelsel. Het is noodig dat eene nieuwe inrigting aan den akkerbouw vruchtbaarheid aanbrenge, door aan denzelven nuttige hulpbronnen te verschaffen en zijne leeningen gemakkelijk te maken. Deze maatregel zal het daarstellen van krediet-inrigtingen vooraf gaan, op de wijze zoo als deze reeds bestaan in verschillende landen van Europa.

Eene wet op de afschaffing der tienden.

Eene wet op den onderstand ten behoeve van vereenigingen van werklieden en de landbouw-commissiën.

Eene wet op de verdediging van behoeftigen, die in onze wetgeving niet genoegzaam verzekerd is. De Justitie, die eene schuld is van den staat, en die, gevolglijk om niet bedeeld wordt, vindt zich bezwaard door lastige formaliteiten, die het aan arme en onwetende burgers moeijelijk maakt geregtigheid te erlangen. Hunne regten en hunne belangen zijn niet genoegzaam beschermd. Onder onze demokratische constitutie moet deze onregelmatigheid ophouden te bestaan.

Eindelijk is er eene wet voorgesteld, ten doel hebbende, het pensioen te verbeteren van buiten dienst gestelde onderofficieren en soldaten, en in de wet op het aanwerven voor het leger wijzigingen in te voeren, waarvan de ondervinding de nuttigheid heeft doen inzien.

Onafhankelijk van deze ontwerpen zult gij u hebben bezig te houden met de organieke wetten, die de laatste Vergadering den tijd niet gehad heeft om uit te werken, en die het noodige aanvulsel der constitutie zijn.

Hetgeen voorafgaat, M. H. is zoo ik hoop voldoende om u te bewijzen, dat mijne voornemens gelijkvormig zijn aan de uwe.

Gij wilt, even als ik, werken tot het welzijn van dat volk, dat ons heeft verkozen, en tot den roem en de welvaart des vaderlands; even als ik, zijt gij van oordeel, dat de beste middelen om daartoe te geraken niet gelegen zijn in geweld en list, maar in onwrikbaarheid en regtvaardigheid. Frankrijk betrouwt op de vaderlandsliefde der leden van de Vergadering; het hoopt dat de waarheid, op het spreekgestoelte in het volle daglicht gesteld, de logentaal beschamen en de dwaling ontwapenen zal. Het uitvoerend bewind zal van zijne zijde zijn pligt doen.

Ik roep alle mannen, die het welzijn des vaderlands zijn toegedaan, onder de banier der republiek en op het terrein der constitutie; ik reken op hunne medewerking en op hunne wijsheid om mij voor te lichten, op mijn geweten om mij te besturen, en op Gods bescherming om mijne zending te vervullen.

Verkiezingen tot Leden der Prov. Staten.

Noord-Braband: Door de stad Geertruidenberg is, met op 1 na algemeene stemmen, herkozen de heer H. A. Bijvoet, notaris te 's Hertogenbosch.

Men verzoekt ons het volgende te plaatsen:

»Het onderstaande is eene daadzaak, voorgevallen op den 6 dezer, bij gelegenheid eener particuliere audientie, door Zijne Majesteit in het paleis in het Noordeinde verleend.

»Een heer nadert den Koning, en vangt aan met zich te beklagen over hetgene hij ondervindt, er bij vermeldende, dat die en die personen daarvan de oorzaak zijn, en hij zich daarom alleen tot Zijne Majesteit kan wenden.

»De Koning heeft daarop het volgende, door gehoorgetuigen vernomen antwoord gegeven:

»»Mijnheer! Als Prins van Oranje heb ik reeds gezegd steeds regt door zee te zullen gaan. Als Koning »»herhaal ik u deze woorden, en zal er bij blijven. In »»trigues zullen bij mij nimmer ingang kunnen vinden, »»en van hetgeen gij aan die heeren niet in hun bijzijn »»hebt durven zeggen, verzoek ik verschoond te blijven.""

»De audientie was afgeloopen." *(De Toekomst.)*

Z. M. heeft in de afgeloopen week eene particuliere audientie toegestaan aan eenige heeren officieren, die door Z. M. waren gedecoreerd. Het gesprek liep over de aanmatigingen der drukpers en Z. M. vermaande toch vooral de officieren tot voorzigtigheid in het deelnemen aan staatkundig geschrijf, op straffe van Z. M. ongenade. Niet onbekend kan het zijn hoe de volksgeest gaarne den luitenant Stieltjes tot lid der Tweede Kamer zou verlangen in de plaats van den heer Van Dam Van Isselt. En bekend ook is het wat de Gorcumsche afgevaardigde de dichter A. Boxman vermeldde, namelijk dat er onder de oproerkraaijers en volks-voorvechters menschen zijn, die vooral op de onderofficieren en manschappen trachten te werken. Mist het leger zijn goeden geest, dan mist de Koning zijn kracht. *(Zondagsblad.)*

De werkzaamheden der commissie, ingesteld om de nalatenschap en boedel van wijlen Z. M. Willem II te onderzoeken, loopen ten einde. Er gaat hoe langer zoo meer licht over die zaak op, zoodat men hoegenaamd geen vrees behoeft te koesteren, dat de doorluchtige erfgenamen de nalatenschap niet zullen aanvaarden. Het was immers wel te begrijpen dat, bij zulke uitgestrekte en ingewikkelde zaken als Koning Willem II naliet, de boedel-aanvaarding dadelijk onoverkomelijke bezwaren aanbood. Niet heusch hebben inmiddels sommigen gehandeld, die allerlei slechte uitleggingen aan eene eenvoudige en natuurlijke handeling der koninklijke familie gaven. De toekomst zal leeren, wie de ware vrienden van Oranje zijn. *(Zondagsblad.)*

Uit Delft schrijft men, dat die stad een somber aanzien oplevert. Geheel den dag ziet men cholera-lijken naar de begraafplaatsen brengen. In eene kleine straat waren ongeveer tien menschen in den tijd van tien uren gestorven. Dagelijks worden er tusschen de 22 en 28 lijken ter aarde besteld. Geheel de stad is doodstil en als in rouw gedompeld. *(Zondagsbl.)*

Wij hebben uit het *Zondagsblad* medegedeeld dat de Koning het plan gevormd had, om uit de onderofficierencorpsen van het leger die 24 jaren dienst telden *eene lijfgarde te benoemen*. Wij vernemen nader dat zulks onjuist is, maar dat Z. M. het lot willende verbeteren van onderofficieren, die 24 jaren dienst tellen, onberispelijk gediend hebben, voor de dienst ongeschikt zijn en dus ontslagen moeten worden, op de gedachte is gekomen, of niet eenigen hunner tot andere werkzaamheden, bij voorbeeld van ordonnans bij Z. M. of eenig ander lid der Koninklijke Familie konden geëmployeerd worden, zijnde Z. M. voorts geneigd, zonder bezwaar der schatkist, aan zoodanige verdienstelijke onderofficieren eene geldelijke toelage te verzekeren. *(L. C.)*

Men schrijft ons uit Eindhoven, dat te Vlierden een noodlottige brand heeft gewoed, waarvan de oorzaak voor als nog onbekend is. Een huis is in de asch gelegd, en zijn daarin eene vrouw en kind en vier melkbeesten door de vlammen verslonden.

De Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij heeft van de militaire en andere autoriteiten van Baden verlof bekomen om hare vaarten te hervatten, zoodat deze weder geregeld in gang zijn.

Bij Kon. besluit van 25 Maart jl. is bewilliging verleend tot het oprigten van eene naamlooze vennootschap, getiteld: *Kanaal- en Zaan-Verbinding Maatschappij.*

In het vorige jaar heeft de *Staats-Courant* eenige statistieke opgaven medegedeeld aangaande de landverhuizing uit ons land in vroegere jaren; dezer dagen nu bevatte zij wederom eenige opgaven betreffende de landverhuizing, gedurende 1848. Wij laten hier eenige uittreksels daar uit volgen:

Volgens staat A bedraagt het geheele aantal landverhuizers, die gedurende 1848 uit Nederland over zee zijn vertrokken, 2160 personen of 678 hoofden van huisgezinnen of op zich zelve staande personen, waarvan 100 welgestelden, 461 mingegoeden, 117 behoeftigen. Hiervan kwamen op Noord-Braband 244 personen, Gelderland 359, Zuid-Holland 217, Noord-Holland 91, Zeeland 399, Utrecht 39, Friesland 91, Overijssel 218, Groningen 344, Drenthe 150, Limburg 7. Het getal Christelijke afgescheidenen bedroeg van dit getal personen 169, Roomsch Katholijken 157.

Volgens staat B. waren onder de 678 vertrokken hoofden van huisgezinnen en enkele personen, 90 arbeiders, 25 boerenknechts, 11 broodbakkers en winkeliers, 37 dagloonders, en linnenwevers, 15 dienstknechts, 16 dienstmeisjes, 16 kleermakers, 10 kooplieden, 111 landbouwers, 3 metselaars, 14 schoenmakers, 15 smids en smidsknechts, 47 timmerlieden en timmermansknechts, 6 verwers, 6 warmoezeniers, 8 wevers, 9 winkeliers, 63 zonder beroep of onbekend, 1 diamantzetter, 1 modewerkster, 2 onderwijzers, 1 rentenier, 3 schoolonderwijzers, 1 student, 1 steendrukker, enz.

Volgens staat C. waren de meeste landverhuizers van 20 tot 60 jaren oud.

Volgens staat D. waren vertrokken tot verbetering van stand en bestaan 334, terwijl ook verscheidene ten doel hadden om hun fortuin te verbeteren; 2 waren vertrokken om weinig te werken en veel te verdienen, 34 om godsdienstige meeningen, 18 om meerdere godsdienstvrijheid te verkrijgen, 3 uit zucht naar verandering, 23 om met anderen mede te gaan of reeds vertrokkenen te volgen, 14 wegens achteruitgang van zaken, 22 uit gebrek aan bestaan, 12 uit vrees voor armoede, 1 uit reislust, 1 om te huwen, 1 uit vrees om schutter te worden, 2 om vervolging voor schulden te ontgaan, 51 om onbekende redenen, enz.

Volgens staat E. had een der vertrekkers aan contanten ƒ 1300, een ƒ 1200, een ƒ 1600, een ƒ 1700, vier ƒ 1000. een ƒ 1500, een ƒ 1700, een ƒ 2000, enz. Een uit Zuid-Holland bezat ƒ 5000 en een uit Limburg ƒ 16,000.

MIDDELBURG, 9 Junij. Volgens brief uit Parijs, van 6 Junij, geteekend door den president, hertog de Valentinois en den secretaris Hip. de St. Hilaire, heeft het instituut van Afrika tot afschaffing van slavenhandel en slavernij, tot titulair lid (*membre titulaire*) verkozen Mr. A. F. Sifflé, advocaat en notaris alhier. *(Z. Ct.)*

ASSEN, 5 Junij. Ten aanzien van den stand der longziekte in dit gewest kunnen wij het volgende mededeelen. In de gemeente de Wijk heerscht voor het oogenblik de longziekte niet meer, zijnde het laatste rund, dat daaraan geleden heeft, den 19den jl. gestorven; aan de van de longziekte herstelde runderen kan men niets ziekelijks waarnemen, behalve dat ze meer dan gewoon hoesten en niet zooveel melk geven als runderen, die geene longziekte gehad hebben. In de gemeente Roinen zijn te Echten twee en te Ansen een; te Wittelte, gemeente Diever, zeven, en te Dwingelo tien runderen aan longziekte lijdende; eene koe van H. Krol te Wittelte lijdt er reeds 13 weken aan, zonder veel te verergeren of te beteren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Junij. Gisteren is er geene zitting der nationale vergadering gehouden, desniettemin begaven zich een aantal vertegenwoordigers naar het gebouw der vergadering, en hielden zich druk bezig met de door het *Journal des Debats* medegedeelde bijzonderheden over Rome. Men zeide dat vele geruchten dienaangaande overdreven waren; dat de heer Lesseps, zijne instructiën volgende, geëischt had, dat er een nieuw beroep op het volk zou worden gedaan, ten einde het zelf, in tegenwoordigheid der Franschen, mogt verklaren, welken regeringsvorm het wilde. Dit werd door het driemanschap eerst verworpen en daarna aangenomen, onder voorwaarde dat de Franschen, in plaats van Rome binnen te komen, in hunne stellingen zouden blijven. De heer Lesseps zou, zeide men, eene verklarende nota van zijn gedrag in het licht geven.

De heer de Corcelles is, zegt de *Univers*, niet naar Rome, zoo als eenige dagbladen melden, maar naar Gaëta vertrokken, met eene buitengewone zending naar Z. H. belast.

Men schrijft van Toulon 4 Junij: »Wij weten dat op den 31 Mei de belegeringswerken van Rome onder de leiding van den genie-divisie-generaal Vaillant zeer ver gevorderd waren, en wij meenen te kunnen verzekeren, dat het bombardement van Rome begonnen is op het oogenblik, dat wij deze regelen schrijven."

— Ter verduidelijking van het (in ons N°. van eergisteren geleverd) kort verslag van den staat van zaken te Rome, voor zoover die volgens de jongste berigten uit Parijs aldaar bekend waren, kan het niet ondienstig zijn, nog eenige bijzonderheden dienaangaande aan te stippen, die door het *Journal des Debats* worden medegedeeld.

De heer Arago had aangekondigd, dat hij een gewigtig feit ter kennis van de Vergadering zou brengen, namelijk dat de heer Lesseps, de gezant der Fransche regering, met het tegenwoordig gouvernement te Rome eene overeenkomst had gesloten, welke de generaal Oudinot en de Fransche regering geweigerd hadden te erkennen en te ratificeeren. Volgens de verklaringen door den heer O. Barrot gegeven en naar luid der jongste brieven uit Rome scheen het inderdaad, dat de heer Lesseps gemeend had, met het gouvernement der Romeinsche republiek eene overeenkomst te moeten sluiten, waarvan de bepalingen de door hem ontvangen instructien te buiten gingen.

Een ontwerp van tractaat was (29 Mei) door den generaal Oudinot goedgekeurd en aan de Romeinsche constituante aangeboden, bepalende o a dat het Fransche leger stellingen zou innemen *binnen Rome*. Dit ontwerp, door de constituante verworpen zijnde, werd door een ander vervangen, waarvoor de heer Lesseps meende te moeten instaan, en volgens hetwelk de Fransche troepen hunne kantonnementen slechts mogten nemen *buiten de stad*.

De generaal Oudinot had den 31 Mei bevel gegeven tot het bezetten van Monte-Mario, het hoogste punt der heuvels, die de stad ten Westen omgeven. Te gelijkertijd rukte eene kolom voorwaarts, om de villa Panfili te bezetten. De aanval moest den volgenden dag plaats hebben, toen de heer Lesseps in het kamp aankwam, met het tweede voorstel tot een traktaat, onderteekend door het driemanschap

Toen zond de generaal Oudinot terstond berigt aan het driemanschap, verklarende dat hij zich met die grondslagen niet vereenigen kon, dat hij ze als ongedaan beschouwde en dat de heer Lesseps zijne magtiging overschreden had.

Te gelijkertijd betuigde hij den heer Lesseps zijn ongenoegen deswege, zeggende dat hij die overeenkomst in strijd geloofde met de inzigten der Fransche regering, zoodat hij daarin geen genoegen nam, maar nieuwe instructien afwachtte ten gevolge van de zending van den heer de la Tour d'Auvergne, terwijl hij moest verklaren,

dat hij zich voortaan in de onmogelijkheid bevond om zijne politieke handeling met die van den heer Lesseps in overeenstemming te brengen.

Ten gevolge dezer mededeelingen is de heer Lesseps naar Frankrijk vertrokken. Overigens was het bevel tot zijne terugroeping reeds te Civita-Vecchia aangekomen.

Berigten uit het Fransche hoofdkwartier 30 Mei melden, dat het leger Rome naderde, dat alles tot den aanval gereed was, en dat men, uithoofde van de oneenigheid in de stad, haar na een bombardement van 48 uren hoopte meester te zijn. Volgens geruchten waren de voornaamste gebouwen, en zelfs de pilaren der prachtige St. Pieters-kerk ondermijnd. Niet ver van de stad was een schipbrug over den Tiber geslagen om de gemeenschap van het Fransche leger langs de beide oevers te onderhouden.

Tijdingen uit Civita-Vecchia dd. 2 Junij bevatten het volgende:

»De nieuwe overeenkomst van het driemanschap met den heer Lesseps, gaf in het Fransche leger veel misnoegen, vermits men dezelve in strijd achtte met de eer en het belang des legers, hetwelk bovendien genoodzaakt zou zijn buiten Rome te blijven, terwijl het van verlangen brandde om tén strijde te trekken.

»De bevelen van de Fransche regering tot den aanval op Rome en de terugkomst van den heer Lesseps, zijn den 1 Junij te Civita-Vecchia aangekomen.

»Omstreeks den middag, kwam de generaal Regnault de St. Jean d'Angely uit het hoofdkwartier aldaar aan met depêches naar Parijs. Maar op het oogenblik van zijn vertrek ontving hij tegenbevel, vertrok naar Rome, en belastte zijn adjudant Durand de Villers met de depêches, die ze per *Vedette* naar Toulon overbragt.

»Eenige uren daarna kwam ook de heer Lesseps te Civita-Vecchia aan, en vertrok met het stoomschip *Descartes* naar Frankrijk.

»Het eerste ontwerp van overeenkomst, dat van den 29 Mei, 't welk door den generaal Oudinot was goedgekeurd, is in de zitting der Romeinsche constituante van den 30 voorgelezen, doch heeft er niets dan bespotting en verontwaardiging ingeoogst. Het artikel: »De Romeinen roepen de bescherming der Fransche republiek in," is met een hevig geschreeuw begroet. Ook werd kennis gegeven, dat de Oostenrijkers Acqua-Pendente bedreigden en dat 4000 Spanjaarden te Gaëta (niet te Terracina) waren geland.

»Den volgenden dag werd het tweede voorstel van den heer Lesseps door het driemanschap aangenomen en onderteekend onder deze bepalingen: Frankrijk belooft bescherming aan de Romeinen, die het Fransche leger als vrienden beschouwen ter verdediging van het grondgebied. Het leger zal kantonnementen buiten de stad betrekken. De gemeenschap blijft vrij: De Fransche Republiek waarborgt tegen elken vreemden inval op het grondgebied door hare troepen bezet."

»De stand van het leger is aldus: De regtervleugel sluit aan den Tiber; het centrum staat tegenover de villa Panfili-Doria, 1600 ellen van de muren van Rome; de linkervleugel bezet den weg van Florence en de Monte-Mario, eene belangrijke stelling, die het Vatikaan en het kasteel San-Angelo, twee zeer versterkte punten, bestrijkt. Men heeft zich den 2 Junij moeten meester maken van de villa Panfili, den voorpost der Romeinen, die door 3 a 4000 man werd verdedigd. De algemeene aanval zal niet voor twee dagen kunnen plaats hebben; immers er wordt tijd vereischt om de bres-batterijen sterk in te rigten tusschen de villa Panfili en de stad. De *Christophe Colomb* is ter reede van Civita Vecchia aangekomen, een driemastschip op sleeptouw hebbende. Nog werd de *Orenoque* met troepen geseind."

Tot dusverre ter bevestiging van het voorgaande, de berigten uit Civita-Vecchia.

De *Times* laakt in hevige bewoordingen het gedrag van het Romeinsche driemanschap jegens den Paus, Oostenrijk en Napels, en eindelijk jegens Frankrijk, dat den hem aangedanen hoon, toen het als vriend Rome naderend, als een vijand werd teruggestooten, niet te spoedig kan wreken door een hevigen aanval op Rome te doen, niets te ontzien en den vijand zelfs tot in zijne afgelegenste schuilhoeken te bestooken.

— Ook heden heeft de wetgevende vergadering geene zitting gehouden maar de leden kwamen desniettemin op en onderhielden zich onderling vol belangstelling over de aangelegenheden van Rome.

Er waren weder vele geruchten dienaangaande in omloop. Men zeide dat de regering per telegraaf berigt had ontvangen van het hervatten der vijandelijkheden; er zou bres geschoten en een gedeelte der stad reeds bemagtigd zijn. Het getal der gekwetsten, gesneuvelden en gevangenen van wederzijden werd mede opgenoemd; doch dit alles vereischt nog bevestiging. De *Moniteur* meldt niets van die depêche; echter wordt de tijding van het binnenrukken der Fransche troepen in Rome dagelijks te gemoet gezien, en de zaak als zeer waarschijnlijk beschouwd.

Van eene andere zijde wilde men weten dat de Franschen weder eene geduchte nederlaag zouden hebben geleden. Men zeide namelijk ook dat de Romeinen door een moedigen uitval de Fransche troepen hadden teruggedreven en den aanval alzoo verijdeld.

Men zegt dat het ministerie rustig de interpellatien over Italië afwacht, maar dat het de verantwoordelijkheid grootendeels op den heer Lesseps zal laden. Ledru Rollin zal, in weerwil van zijne dikke wang, de zitting kunnen bijwonen.

— Het plan, om troepen langs den Rijn zaam te trekken, schijnt een begin van uitvoering te verkrijgen; onderscheidene legerkolonnes zijn reeds op marsch om te Mulhausen, Altkirch, Ensenheim en Neu-Brisach te stationeren.

— De bureaux der wetgevende vergadering hebben het onderzoek over het ontwerp der amnistie ten einde gebragt. De meerderheid in al de bureaux had zich tegen dien maatregel verklaard.

— De Boodschap van den President wordt natuurlijkerwijze door de dagbladen zeer verschillend beoordeeld. De *Presse* meent dat de President te goede gedachten heeft van de toekomst en dat hij meer belooft dan hij zal kunnen volbrengen. Ook aangaande het buitenland is de *Presse* er niet mede tevreden.

Het *Journal des Debats* noemt de Boodschap een goed regerings-programma, dat door de openbare meening gunstig zal ontvangen worden.

De *Constitutionnel* roemt de edele taal van den President, die in de Boodschap aantoont dat hij kracht paart aan goeden wil, en heeft goede verwachtingen.

De *National* noemt de Boodschap een langdradig verward stuk, hetgeen niets dan bekende zaken meldt, en geene nieuwe denkbeelden noch plannen voor de toekomst aangeeft. Het blad zegt dat de president niet de man is, waarop Frankrijk kan vertrouwen.

De socialistische bladen vinden natuurlijk in de Boodschap geen woord te prijzen. De *Republiek* noemt ze een armzalig stuk, zonder stijl en vraagt of het geene fopperij zou zijn. De *Peuple*, is verontwaardigd over Bonaparte's politiek; hij begeert dat de vergadering die als van geene waarde verklare en zelve eene Boodschap aan het volk rigte. Van de plannen tot verbetering van het lot der arbeidende klassen vindt de *Peuple* 't niet de moeite waard te spreken.

— De cholera blijft te Parijs nog hevig woeden; de sterfte moet er ontzettend zijn. Sommigen spreken van 4 à 500 daags. Particuliere brieven maken gewag van 11 à 1200. Het werkvolk is gedemoraliseerd en weigert allen arbeid. De aartsbisschop van Parijs heeft openbare gebeden uitgeschreven. De generaal Bugeaud is mede aangetast en verkeert nog in groot gevaar. Mgr. Sibour en de President hebben hem bezocht. De lijder betuigde zijn leedwezen dat hij zijne taak om Frankrijk te redden niet zou kunnen volbrengen.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Junij. Gisteren heeft het huis der Lords na eene korte beraadslaging toegestemd in de derde lezing van de door lord Brougham ingedie de bill tot wijziging der wetgeving op de faillissementen.

— Gisteren heeft de lord-stadhouder van Ierland eene deputatie ontvangen bestaande uit de mayors van Dublin, Cork, Limerich en Waterford en verschillende leden van het parlement, Katholijke en Anglikaansche geestelijken, eene petitie overbrengende met 150.000 handteekeningen voorzien, waarin wordt aangedrongen om aan Smith O'Brien en zijne mede-veroordeelden eene onbekrompen verandering van straf toe te kennen. Het antwoord van den lord-stadhouder was echter niet van dien aard, dat men vermoeden kan dat aan dat verzoek zal worden voldaan. Trouwens alle maatregelen zijn reeds genomen voor de deportatie naar Van Diemensland.

— Op bevel van het huis der gemeenten zijn de volgende byzonderheden nopens de income-tax, dienst 1847 — 1848, bekend gemaakt. Het aantal daardoor belaste personen, wier inkomsten beneden de £ 150 bleven, is 34,279 geweest; beneden de £ 200, 38825; van £ 200 tot £ 300, 29,809; van £ 1000 tot £ 2000, 5234; van £ 2000 tot £ 3000, 1483; van £ 3000 tot £ 4000, 703; van £ 4000 tot £ 5000, 400; van £ 5000 tot £ 10,000, 788; van £ 10,000 tot £ 50,000, 371; boven de £ 50,000, 22. De totale opbrengst van de income-tax heeft bedragen £ 5,633,702.

— Heden hield het huis der gemeenten zich bezig met de zaak betreffende de geregtelijke uitzetting van pachters in Ierland. Uit officiele opgaven bleek dat verleden jaar 15,000 pachters door hunne landheeren waren verdreven, en dat dit treurig lot aan nog 12,000 anderen te wachten staat. Sir Robert Peel heeft met veel warmte voor hen gesproken.

— 536 Katoenfabriekanten uit Schotland, te zamen 170,000 werklieden bezigende, hebben aangedrongen op eene herziening der wetten op den arbeid in de fabrieken.

— In Gunnersbury house te Acton, toebehoorende aan den baron v. Rothschild, zijn bij een geweldigen hagelslag, op ll. Donderdag 3940 glasruiten gebroken. Sommige hagelsteenen waren 2 duim lang.

Het nationaal concilie der Vereenigde Staten, welks opening reeds vroeger is aangekondigd, heeft den 6 Mei jl. in de aartsbisschoppelijke kerk van Baltimore zijne eerste zitting gehouden. De vorige week hadden in het aartsbisschoppelijk paleis voorloopige conferentien plaats gehad, in welke de waardigheidbekleeders van het concilie, secretarissen, zangers enz. waren benoemd. Des zondags 6 Mei, tegen 11 ure des morgens begaven zich de prelaten, met hun priesterlijk plegtgewaad versierd en voorafgegaan van hunne godgeleerden, in statigen optogt van het paleis naar de hoofdkerk, alwaar de aartsbisschop van Baltimore de toestemming der bisschoppen ingewonnen hebbende, den volke plegtig aankondigde dat het H. Concilie van Baltimore geopend was.

De besluiten van het Concilie van Trente over de geloofsbelijdenis en over de woonplaats des aartsbisschops werden door een aartsdiaken voorgelezen, en na de opdragt van het H. Misoffer sprak Mgr. de aartbisschop van St. Louis eene welsprekende rede uit over de vereeniging van Christus met zijne Kerk. Met het zingen der *Miserere* en de litanien en den plegtigen zegen door den aartsbisschop van Baltimore, werden de ceremonien besloten.

De hoofdkerk leverde het indrukwekkendst schouwspel op. Hare uitgestrekte ruimte en al de omliggende straten waren opgepropt vol van eene eerbiedige en belangstellende menigte.

De volgende zittingen van het concilie zullen plaats hebben in het bisschoppelijk paleis; de prelaten en godgeleerden, die daaraan deel nemen, zullen uitsluitend de Latijnsche taal bezigen. Onder de voornaamste te behandelen onderwerpen behoort het bepalen der jurisdictie van de nieuw gestichte aartsbisschoppelijke kerk te St. Louis.

De prelaten, in Concilie vergaderd, zijn 26 in getal, namelijk 2 aartsbisschoppen en 24 bisschoppen. Zij zijn HH. DD. Samuel Eccleston, aartsbisschop van Baltimore, een bekeerde protestant, geboortig uit Maryland; Peter Richard Kenrick, aartsbisschop van St. Louis, een Ier; John Fitz-Patrick, bisschop van Boston; William Tyler, bisschop van Hartford, een bekeerd protestant; John Mac-Closkey, bisschop van Albany; John Timon, eerste bisschop van Buffalo, Lazarist; John Hughes, bisschop van New-York; Richard Whelan, bisschop van Richmond; Jgnace Reynolds, bisschop van Charlestown; Martin Spalding, coadjutor en bisschoppelijk administrator van Louisville; Richard Miles, bisschop van Nashville, Dominikaan — alle Amerikanen van geboorte; voorts Francis Patrick Kenrick, bisschop van Philadelphia, de broeder des aartsbisschops van St. Louis, en schrijver van zeer geachte theologische werken; Dr. O'Connor, bisschop van Pittsburg; Andreas Byrne, bisschop van Little-Rock; John Purcell, bisschop van Cincinnati — allen Ieren van afkomst; Jacobus Vandevelde, bisschop van Chicago; Pierre Paul Lefèvre, coadjutor en bisschoppelijk administrator van Détroit — beide Belgen; J. M. Henri, bisschop van Milwauki; — een Duitscher; Michel Portier, bisschop van Mobile; Antoine Blanc, bisschop van Nieuw-Orleans; Jean Chance, bisschop van Natchez; Dr. Loras, bisschop van Dubuque; Amedée Rapp, bisschop van Cleveland; Dr. Saint-Palais, bisschop van Vincennes; J. M. Odin, bisschop van Galveston, en eindelijk de meer dan 80-jarige Benoît-Joseph Flaget, bisschop van Louisville, de achtenswaardige patriarch der katholijke kerk in Amerika — alle Franschen of van Franschen afkomst.

Mgr. Flaget is een medehelper van de onvergetelijke missionarissen Caroll, Brutet en Dubois en kwam in de Vereenigde Staten aan op een tijdstip, dat dit land ter naauwernood eenige priesters en eenige verspreide kudden telde; doch nu geniet hij de vreugde van in een nationaal concilie zitting te nemen, alwaar nagenoeg dertig bisdommen vertegenwoordigd zijn.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 10 Junij. Het provisioneel bestuur van Baden heeft het gansche land in staat van beleg verklaard en het standregt afgekondigd. Van de vermogende lieden worden sommen van 25 à 50 000 fl, bij wijze van gedwongen leening gevorderd. Te Heidelberg hebben sommige lieden tot 40 man inkwartiering van Freischärler, een gespuis dat op de liederlijkste wijze den baas speelt.

— Men wil weten dat de Beijersche troepen bij de *Bergstraat* aanzienlijke verliezen hebben ondergaan.

— Struve, die te Karlsruhe de roode republiek wilde proclameren, is op last van Brentano, dien hij door twee scherpschutters wilde doen van kant brengen, met dezelve in hechtenis genomen.

— De groothertog van Baden is te Maintz aangekomen, om nader bij het tooneel van den oorlog te zijn.

— Ten spijt van het besluit der constituerende vergadering van Frankfort, waarbij de Liguoristen voor altijd van het grondgebied van het nog te vormen Duitsche rijk worden verbannen, zijn twee priesters dier orde dezer dagen te Keulen aangekomen en hebben hun intrek genomen bij den pastoor van St. Castor. Men is benieuwd te weten of de Frankforter Vergadering of de Pruissische regering, op dat decreet steunende, geweld zal durven gebruiken om aan hetzelve kracht bij te zetten. In de tegenwoordige omstandigheden zou het voorzeker uiterst gewaagd zijn.

KOPENHAGEN, 6 Junij. De koning heeft gisteren den rijksdag gesloten met eene aanspraak waarin hij de voorgeslagen veranderingen in de door hem voorgestelde gronwet goedkeurt, en het geheel als de Deensche rijksgrondwet onderteekend heeft. De rijksdag is tevens ontbonden, doch zal, mogten de omstandigheden van den oorlog zulks vereischen, weder bijeengeroepen worden.

STUTTGART, 6 Junij. Het brokstuk der nationale vergadering uit Frankfort heeft heden hare werkzaamheden hervat. Er waren 104 afgevaardigden tegenwoordig. Löwe uit Calbe is met 100 stemmen tot president verkozen. Het voorstel der 30er commissie: »De vergadering verklaart voor nietig de door Pruissen, Saksen en Hanover geoctroijeerde kieswet, en alle medewerking om haar ten uitvoer te brengen is hoog verraad jegens de Duitsche natie, is zonder beraadslaging met bijna algemeene stemmen aangenomen. Voorts heeft de vergadering een regentschap benoemd van 5 leden, waaraan tot de definitieve benoeming van een rijksstadhouder de opperste leiding der Duitsche aangelegenheden zal worden opgedragen. Dit regentschap zal aan de nationale vergadering verantwoordelijk zijn voor de ten uitvoer brenging harer besluiten, als ook voor de in werking brenging der rijksconstitutie; voorts zal het regentschap het noodige doen voor de tot stand brenging van een leger en voor de volkswapening; het zal ook de belangen van Duitschland naar buiten voornamelijk in den krijg met Denemarken voorstaan, de verkiezing bevorderen voor den volgenden rijksdag, en de gemagtigden der staten, welke de rijksconstitutie erkend hebben, verzoeken naar Stuttgart te komen. Raveaux, Vogt, Schuler, Heinrich Simon en Becker zijn achtervolgens met 67, 78, 93, 67 en 56 stemmen tot leden van het regentschap benoemd.

De volgende afgevaardigden waren tegenwoordig op den 5 Junij: Uit Oostenrijk 13, uit Pruissen 19, uit Beijeren 13, uit Saksen 10, uit Wurtemberg 21, uit Baden 6, uit het keurvorstendom Hessen 4, uit het groothertogdom Hessen 4, uit Sleeswijk-Holstein 2, uit Mecklenburg-Schwerin 2, uit Oldenburg, Saksen-Weimar, Saksen-Altenburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Reusz jonge linie en Nassau elk 1.

— 7 Junij. Zoo even vernemen wij dat morgen vroeg ten 9 ure eene zitting zal plaats hebben van onze Wurtembergsche stenden-vergadering, in haar gewoon zittinglokaal, zoodat morgen de zitting van het brokstuk nationale vergadering, aldaar *niet* zal kunnen plaats hebben. Een adres loopt in de stad rond en wordt door zeer velen onderteekend, waarbij de regering verzocht wordt de gisteren door de 104 afgevaardigden genomen revolutionnaire besluiten krachtig en bepaaldelijk te bestrijden.

Mgr. Marilley, de gevangene van Chillon, is van zijn bezoek te Gaëta bij Z. H. Pius IX terug en te Lyon aangekomen. Een groot aantal geestelijken zijne komst vernemende, hebben zich gehaast hem hunne vriendschapsbetuigingen te kennen te geven.

Uit Lucern wordt het volgende gemeld: »Men herinnert zich nog den moord van Joseph Leu van Ebersol en van de pogingen door verschillende organen van het radikalismus in het werk gesteld, om dit misdrijf, dat aan hunne partij kon geweten worden, toe te schrijven aan een zelfmoord. De herziening van het proces Leu door het nieuwe gouvernement aangevangen, heeft eindelijk eene oplossing gekregen, doch geheel verschillende van 't geen zekere lieden ongetwijfeld verwacht hadden. De procureur-generaal en de regter van instructie, die deze zaak in handen hadden gekregen, hebben er geen zelfmoord in kunnen ontdekken, en zij hebben tegen Antonius Müller, den broeder des ter dood gebragten moordenaars, geconcludeerd tot 20 jaren dwangarbeid als zedelijke bedrijver van den moord."

ITALIE.

Aan de *Gazetta Piemontese* wordt van Rome 30 Mei geschreven: »De krisis gaat met groote schreden haar einde te gemoet. Het schijnt dat het driemanschap in de laatste voorstellen (29 Mei) van de Lesseps geen genoegen heeft genomen, vermits hij zich tot den stedelijken raad van Rome heeft gewend. De raad heeft echter ook geweigerd. Intusschen schoolt de menigte zamen en vraagt wapenen om tegenstand te bieden.

»Men zegt dat de koning van Napels op nieuw de grenzen is overgegaan bij Frosinone."

De *Ami de la Religion* bevat een schrijven uit Napels van den 30 Mei, waarin wordt aangetoond en met de levendigste kleuren geschetst, welk een droevige vertooning de Franschen in Italië maken, en hoe zij zich den haat zoo wel van weldenkenden als van slechten hebben op den hals gehaald; van weldenkenden, omdat zij door hun onophoudelijk dralen de roode republikeinen in de gelegenheid hebben gesteld om de grootste gruwelen te bedrijven; door de slechten, omdat hun het gedrag der Franschen evenzeer onbegrijpelijk voorkomt. — Overigens somt de brief eene reeks van gruwelen van heiligschennis en verwoesting op, door de agenten van Ciceruacchio gepleegd en door het driemanschap oogluikend toegelaten.

Volgens de jongste berigten van Rome, 1 Junij, had de constituante aan het triumviraat eene onbeperkte magt gegeven. Men maakte zich tot een hevigen tegenstand gereed, ofschoon van eene andere zijde gesproken werd van eene nieuwe wapenschorsing. Z. H. zou Z. Em. kardinaal Bernetti tot lid van het bestuur hebben benoemd.

De Oostenrijkers zouden na het protest van de Franschen hebben opgehouden met Ancona te beschieten. Volgens de *Opinione* daarentegen, had de stad zich na een hevig bombardement overgegeven.

Na de inname van Bologna hebben de Oostenrijksche troepen geen den minsten tegenstand ondervonden in de Romagna, maar zijn, veeleer door de bevolking met vreugde als bevrijders van het republikeinsche juk ontvangen.

De minister van buitenlandsche zaken in Sardinië heeft het gerucht doen logenstraffen, dat Oostenrijk magtiging heeft gevraagd om bezetting te leggen in de vestingen, die de wegen over de Alpen beschermen.

Men schrijft van Treviso dd. 29 Mei: »Malghera, St. Guiliano en 300 voet van den brug van den spoorweg zijn in handen der Oostenrijkers. De zoo even gereed gemaakte batterij begint Venetie te bombarderen. Men heeft ongeveer 70 à 80,000 kanonschoten gedaan.

»Te Venetie heerscht de grootste verslagenheid; de stormklok luidt onophoudelijk: Maarschalk Radetzky bestuurt zelf de belegerings-operatien; hij belooft twee jaren lang dubbel soldy aan het korps, dat het eerst de stad zal binnenrukken. Het vuur der Oostenrijkers wordt telkens al heviger, en men vermoedt dat zij weldra hun doel zullen bereiken.

»De geest der Oostenrijksche troepen is voortreffelijk. Allen branden van begeerte tot den strijd en wachten met ongeduld het beslissend oogenblik af. Men deelt eene groote menigte kruisen, medailles en velerlei ordeteekens uit. De maarschalk reikt vriendschappelijk de hand aan den soldaat, en allen wedijveren in geestdrift om voor Radetzky, hun vader, te sterven. De verliezen der Oostenrijkers voor Malghera zijn zeer aanzienlijk. De inname van Venetie zal nog talrijke offers eischen.

»30 Mei, des morgens. Te Venetie is zoo even een toren ingestort. Op verscheidene plaatsen is brand ontstaan."

De Francforter *Ober-Post Ambts-Zeitung* van den 8 Junij meldt dat Venetie, volgens een later berigt van Treviso, den 1 Junij reeds had gecapituleerd.

Dit berigt vindt men mede bevestigd door brieven van Milaan, uit Inspruck van den 4 Junij, en door brieven van Triest.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

Van 4 tot 9 Junij 1849 zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel.	39.	Levenloos aangegeven Zonen. . .	9.
Geboren	123.	dito dito Dochters .	7.
Overledenen . . .	171.	Elders overl. en alhier ingeschreven	1.

Totaal	Gehuwde Paren	889.	Sedert primo Januarij 1849.
	Geborenen	3617.	
	Alhier overledenen	3161.	
	Elders overl. en alhier ingeschr.	125.	

OPGAAF VAN CHOLERA-LIJDERS.

Van den 5 tot en met den 8 Junij zijn: aangegeven 37; overleden 16; waarvan in het Cholera-Hospitaal zijn: opgenomen 28; overleden 11; zoodat er aldaar 17 onder verpleging zijn gebleven.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 10 Junij.

GRAANMARKT.

Tarwe tot vorige prijzen met meer handel aan consumptie: 128 ℔ o. b. Pools. *f* 330; 129, 130, 132 ℔ n. dito *f* 310, *f* 312, 320; 132, 134 ℔ n. Geld. *f* 260, 275; 127 ℔ Kubanka *f* 250; 126 ℔ j. Rijn *f* 265; 124 ℔ j. Zeeuws. *f* 265; 128 ℔ n. b. Pools. *f* 313.

Rogge bij gerijven als voren bij partij iets lager: 116 ℔ Gedr. *f* 128, partij; 117 ℔ Dito *f* 132; 128 ℔ Anclammer *f* 153; 121 ℔ j. Pruiss. *f* 143, gerijven.

Garst ruim prijshoudend: 113 ℔ j. Deensche *f* 125; 108 ℔ n. Pommer *f* 118; 103 ℔ Vriessche Winter *f* 110; 96 ℔ Dito *f* 95.

Haver in een doen: 88 ℔ j. fijne 106.

Boekweit met goeden handel: 120, 121, 122 ℔ n. Holst. *f* 153, 155, 157; 122 ℔ n. Amersf. *f* 165; 122 ℔ n. Nijkerk. *f* 163; 116 ℔ n. Munsters. *f* 130.

Op 9 vaten Olie dadelijk $66\frac{1}{2}$ £vl. in April ek. 62; Sept. 61; Nov. $61\frac{1}{2}$ £vl. *Lijnzaad* een doen; 110/11 ℔ Koningsb. *f* 220; 105 ℔ *f* 235; 103 ℔ Libausch *f* 205. *Raapolie* op 6/w. $41\frac{1}{4}$; Vliegend *f* $40\frac{3}{4}$; Sept. *f* $36\frac{3}{4}$; Oct. *f* $36\frac{3}{4}$; Nov. *f* $36\frac{3}{4}$; Dec. *f* $36\frac{3}{4}$. *Lijnolie* op 6/w. *f* $28\frac{1}{4}$; Vliegend *f* $27\frac{1}{2}$. *Hennepolie* op 6/w. *f* 40. *Raapkoeken f* 56, 60. *Lijnkoeken f* 8, 10.

Wisselkoers.

2/m. Parijs $56\frac{1}{4}$; Zigt Parijs $56\frac{5}{8}$; 2/m. Londen 11,95; Zigt Londen 12,—; 2/m. Hamburg $34\frac{3}{4}$; Zigt Hamburg $34\frac{7}{8}$; 3/m Lissabon $41\frac{1}{2}$; 3/m. Porto $41\frac{1}{2}$; 2/m. Petersburg 1,76.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

9 JUNIJ 4¾ u.			gebl.	11 JUNIJ 4¾ u.			gebl.
Nederl., Werkel. Sch. à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$48\frac{13}{16}$	$48\frac{7}{8}$	a	$49\frac{1}{16}$	49
Dito Dito . . .	3	»	$57\frac{1}{2}$	$57\frac{1}{2}$	»	$57\frac{9}{16}$	$57\frac{9}{16}$
Dito Dito op resc. .	3	»			»		
Dito Dito	4	»	$75\frac{3}{4}$	$75\frac{11}{16}$	»	$75\frac{3}{4}$	$75\frac{11}{16}$
O I. Leening . . .	4	»	$74\frac{7}{8}$		»		
Amortis. Syndic. . .	$3\frac{1}{2}$	»	$77\frac{3}{4}$		»		
Handel-Maatschappij .	$4\frac{1}{2}$	»	146		»		
Haarlemmermeer . .	»	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg .	»	»		$75\frac{1}{2}$	»		
Aand. Holl. S. M. .		»			»		
Belgie, ...	»	»			»		
Dito , ...	$2\frac{1}{2}$	»			»		
Dito bij Rotschild . .	»	»	$41\frac{5}{8}$	$41\frac{1}{8}$	»	$41\frac{5}{8}$	$31\frac{5}{8}$
Spanje, L. bij Ard. van 85 £	5	»	$11\frac{11}{16}$	$11\frac{11}{16}$	»	$11\frac{3}{4}$	
Dito Dito van 510 £	5	»	$11\frac{11}{16}$	$11\frac{9}{16}$	»	$11\frac{5}{8}$	$11\frac{5}{8}$
Dito bij Dito onb. st.	5	»			»		
Dito	3	»		$33\frac{1}{8}$	»		
Dito Binnenl. à 6 m. .	3	»	$23\frac{9}{16}$	$23\frac{11}{16}$	»	$23\frac{7}{8}$	$23\frac{15}{16}$
Coupons Ardoins . .		»	$7\frac{11}{16}$	$7\frac{9}{16}$	»	$7\frac{7}{8}$	
Passive		»			»		
Fransche Uitgest. . .		»			»		»
Portugal, te Londen .	3	»	$27\frac{3}{8}$	$27\frac{1}{8}$	»		
Dito Dito	4	»	$28\frac{11}{16}$	$28\frac{1}{8}$	»	$28\frac{1}{2}$	$28\frac{1}{4}$
Dito Ex Coupon . . .		»			»		
Dito Dito		»			»		
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
Rusl. Ob. H 1798 en 1816	5	»	$100\frac{1}{2}$	$100\frac{5}{8}$	»	$100\frac{3}{4}$	
Dito Dito 1828 en 1829	5	»		$100\frac{3}{8}$	»		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»			»		
Dito bij Hope . . .	4	»		$80\frac{1}{4}$	»		
Dito bij Stieglitz en C°.	4	»	$80\frac{3}{8}$	80	»		
Cert. te Hamburg . .	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van Dito . . .	6	»			»		
Polen, Certific. . . .	4	»		58	»		
Dito Aand. met Loten fl 300		*f*			»		
Dito Dito . . . fl 500		»	$127\frac{1}{4}$		»		
Amerika, Phil. Bank .	6	pCt.			»		
Dito Bank-Actiën .					»		

Oost., Met. 5 pc. 69, $\frac{5}{8}$; $2\frac{1}{2}$ pc. $36\frac{5}{8}$, $37\frac{1}{8}$; Fransche 3 pc. $47\frac{1}{2}$, $\frac{7}{8}$; Braz. 5 pc. 82; Mex. $24\frac{15}{16}$, $25\frac{1}{4}$, 25; Peru $49\frac{5}{8}$, $50\frac{5}{16}$, $49\frac{7}{8}$; Ven. $23\frac{1}{2}$.

BUITENLANDSCHE EFFECTEN.

ANTWERPEN, 9 Junij. Belg. leen. $2\frac{1}{2}$ pc. $43\frac{3}{4}$; 5 pc. $87\frac{3}{8}$; $4\frac{1}{2}$ pc. $80\frac{3}{4}$; Spanje Ard. 5 pc. $11\frac{5}{8}$; Binnenl. 3 pc. —; Coupons —; Rom. Oblig. $63\frac{1}{2}$.

PARIJS, 9 Junij. Fr. 3 pc. 49,40; 4 pc. —,—; 5 pc. 80,60; 5 pc. N. 79,80; Schatk. —,—; Bank-Act. 2180,—; Belg. 1840, 5 pc. $88\frac{1}{4}$; 1842, 5 pc. $88\frac{1}{4}$; $4\frac{1}{2}$ pc. $80\frac{1}{4}$; $2\frac{1}{2}$ pc. —; Nap 5 pc. 84,—; Spanje 3 pc. Binnenl. $24\frac{7}{8}$; 3 pc. Buitenl. 34; 5 pc. Act. Rente —; Piem. Leen. —,—; Haïti 190; Rom. leen. $66\frac{1}{2}$.

MADRID, 4 Junij. Act. Sch. 3 pc. $24\frac{3}{4}$; id. 5 pc. $10\frac{1}{8}$; Uitgest. Sch. $3\frac{7}{8}$; Coupons $5\frac{1}{4}$; Pass. Buit. Sch. —.

LONDEN, 9 Junij. Cons. op tijd $91\frac{3}{8}$ a $91\frac{1}{2}$; Braz. 77 a 78; 1829/39 76 a 77, Ecuad. $3\frac{1}{2}$ a $3\frac{3}{4}$; Ven. 20 a 22; Uitg. 6 a 7; Gren. 16 a 17; Uitg. $3\frac{1}{4}$ a $3\frac{1}{2}$; Denem. 3 pc. 65 a 66; Holl. $2\frac{1}{2}$ pc. $49\frac{1}{2}$ a 50; id. 4 pc. $75\frac{3}{4}$ a $76\frac{1}{4}$; Mexico $26\frac{1}{4}$ a $26\frac{1}{2}$, Peru 4 pc. 51 a 53; Port. 4 pc. $27\frac{1}{2}$ a 28; 3 pc. 26 a 27; 5 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 100 a 102; Spanje 5 pc. $16\frac{1}{2}$ a 17; id. 3 pc. 33 a $33\frac{1}{2}$; id. Passive $3\frac{1}{2}$ a $3\frac{5}{8}$.

WEENEN, 6 Junij. Met. 5 pc. $89\frac{5}{8}$; id. 4 pc. 71; $2\frac{1}{2}$ pc. $46\frac{3}{4}$; Bank-Act. 1118; Lot. fl. 250, 91; id. fl. 500, 149.

BERLIJN, 9 Junij. Schuldbr. $3\frac{1}{2}$ pc. $78\frac{1}{2}$; Loten $100\frac{1}{2}$; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. —; Pools. 4 pc. $66\frac{3}{4}$; Loten fl. 200, $90\frac{3}{4}$; id. fl. 300, $97\frac{3}{4}$; id. fl. 500, $71\frac{1}{2}$.

HAMBURG, 8 Junij. Rusl. Engels. leening $99\frac{1}{4}$, Cert. bij Stiegl. 4 pc. 80; Spanje, Ard. 5 pc. $10\frac{1}{4}$; id. Binnenl. 3 pc. $22\frac{1}{2}$.

ADVERTENTIEN.

(1365) Het Bestuur over het Fonds ten behoeve van BEWAARSCHOLEN voor BEHOEFTIGE KINDEREN van R. K. OUDERS, berigt mits dezen, dat het, in gevolge autorisatie van Z. M. den Koning, dd. 24 April ll. N°. 3, ten overstaan van den Notaris A. B. Zuure, eene **LOTERIJ** zonder Nieten, bestaande uit voorwerpen van verschillenden aard, voornamelijk uit vrouwelijke handwerken, zal houden ten voordeele van het Fonds voornoemd op Maandag den 18 Junij aanst. en in zooverre noodig, op de daaraanvolgende dagen. Genoemde voorwerpen zullen ter bezigtiging zijn gesteld in het lokaal der Bewaarschool, in de Kerkstraat bij de Spiegelstraat, van Maandag den 11 tot Vrijdag den 15 Junij van 11 uur voormiddag, tot des avonds ten 7 ure, aan welk lokaal men ook, gedurende dien tijd, loten zal kunnen verkrijgen.

(1366) Wij hebben de eer ter kennis te brengen, dat wij ons vereenigd hebben tot de uitoefening van den Commissie-Handel in **KERKORNAMENTEN** en **PARIJSCHE ARTIKELEN** zijnde dezelve sedert p°. dezer gevestigd te Rotterdam, onder de firma van G. VAN BOMMEL & IMPENS.

Daar wij met de eerste Fransche en Belgische fabrieken in betrekking staan en wij niets onbeproefd zullen laten om de orders, waarmede men ons zal gelieven te begunstigen, met alle mogelijke zorg en naar de billijkste prijsberekening uit te voeren, vleijen wij ons met het vertrouwen der Eerw. Heeren Geestelijken te zullen vereerd worden.

Rotterdam, G. VAN BOMMEL,
9 Junij 1849. T. IMPENS.
Kantoor: Houttuin, N°. 197.

Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever.